

Ensiferum, Neito Pohjolan

Nähnyt oon sen, yllä aaltojen kaukaisten
Kuinka loistaa kuu ja tähdet taivaiden

Kai kulkuri matkoillaan voi joskus unhoittaa
Kuinka kotimaa oottaa kaukaa plaavaa...

Kaihon siivin saan
Lentää halki kaukomaan
Minne sydän halajaa
Aina palaamaan

Eessä myrskytuulien
Eessä elon taistojen
Aina sydämässäin oon
Neito pohjolan

Kun lähdin pois
Virranneet ei surun kyyneleet
Kun palaan takaisin
Huomaan jonkin muuttuneen

Ei polku tuo kulkurin
Totta ollutkaan
Vaan ainoastaan
Kaipausta ja unelmaa